

תורת אביגדור

זוּלָּתוֹ!

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספֿטנר
איורים: מירי וינר

חנכה תשפ"ה

מסבה שפזו

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

חֲנֻכָּה תשפ"ה מסבה שְׂכָדוּ

בוקרו של היום השני של חג החנכה מצא את האודיטוריום של בית הספר מקשט וחיגי, לקראת מסבת החנכה הגדולה שעמדה להתקיים באותו היום. כבר שבוע שלם שבנות כיתה ז' מתכוננות בקדחתנות למסבה הגדולה, וכעת האולם היה מלא בשלחנות עמוסים במעדני חנכה מכל הסוגים. היו שם ספגניות, לביבות, עוגות-ענק ממלאות ברבה, בלינצ'ס גבינה, לביבות גבינה, ספגניות בצורת לביבות, לביבות בצורת ספגניות, ועוד!

כמוכן שהיו דוכנים עם כל מיני פעילויות מרתקות. באחד הדוכנים התקיימה תחרות סביבונים - איזו תלמידה תצליח לסובב את סביבונה למשך הזמן הארוך ביותר? היה גם דוכן שבו נסו התלמידות להדליק מנורת-ענק באמצעות חצים בוצרים. ובל נשכח את דוכן טגון הלביבות, שבו, מי שתצליח לטגן את המספר הרב ביותר של לביבות בתוך חמש דקות, תזכה בבבה ענקית בצורת פיל!

"שלום בנות", אמרה המורה אסתי, שנכנסה לאולם האודיטוריום, כחצי שעה לפני תחלת המסבה.

"שלום המורה!" ענו הבנות בצהלה.

"איך הולך עם ההכנות למסבה?" שאלה המורה.

"הכל הולך מצוי!" אמרה בתיה. "הנה, אני אחראית על דוכן הגימטריות, שבו מתחרות הבנות מי תצליח למצא את המספר הרב ביותר של המלים שיש להן גימטריה שווה למלה 'חנכה'! ומלכי הכינה סכריות מציצה בטעם לביבות - אולי המורה רוצה לטעם?"

"אבל בנות", אמרה המורה אסתי. "האם שכחתן את מה שהזרתי אתכן - לא להשאיר את חנכה מחוץ למסבה?"

"מה פתאום? לא שכחנו! המסבה כלה קשורה לחנכה", טענה חני. "הנה, יש אפילו מיכל ענק של יוגורט יוני."

"ולא לשכח את הסלט היוני שהכנו", הוסיפה רחל.

"אולי המורה רוצה שנוסיף עוד סימני קריאה לשלט הגדול שעליו כתוב: 'חנכה שמח'?" שאלה רותי.

"אני מוכנה להכין שלט חדש, עם אותיות עוד יותר גדולות וזוהרות," הציצה דבורה.

"לא, לא, לא," אמרה המורה אסתי. "לא לזה התכונתי. אמרנה לי בנות, מה כל כך מיוחד בחנכה?"
הבנות נראו מבבלבלות.

"אה... היהודים נצחו במלחמה, ואז מצאו פך שמן עם מעט שמן זית טהור שבו הדליקו את המנורה, והנרות המשיכו לדלק במשך שמונה ימים," אמרה בתיה.
"נכון, אבל מה כל כך מיוחד בכך שהמנורה דלקה שמונה ימים?"

"כי בעקרון השמן היה אמור להספיק ליום אחד בלבד, אלא שה' עשה נס. אחרת, אם לא היה מתרחש הנס, הכהנים לא היו יכולים להדליק את המנורה."
"אבל מדוע עושים לנס הזה זכר של שמונה ימים?" הקשתה המורה. "הלא

בְּמִשְׁךָ הַדּוֹרוֹת, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה לָנוּ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה נְסִים! מָה מִיָּחָד בְּנֵס
הַזֶּה שֶׁתִּקְנֵנו לְכַבּוֹדוֹ חַג שְׁלָם?"

הַבְּנוֹת הַבִּיטוּ זוּ בְּזוּ. הֵן מַעֲוֹלָם לֹא חֲשָׁבוּ עַל הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת.

"הִבֵּה וְאֶסְבִּיר לָכֵן," אָמְרָה הַמּוֹרֶה. "הַמְּנוֹרָה הֵיְתָה עֲדוּת לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה בְּעַם
יִשְׂרָאֵל. וְהִנֵּה, סְפּוּר נֵס חֲנֻכַּת הַתְּרַחֵשׁ בְּתַקּוּפָה שְׁבִיחַ כָּבֵד עָבְרוּ כְּמָה שָׁנִים
שְׁבִיחַן לֹא יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לְהַדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה. הֵיוּ שְׂתֵּהוּ אִפּוּא: 'הָאֵם הַשְּׂכִינָה עֲדִין
נִמְצָאת בְּקִרְבָּנוּ?' וְהִנֵּה, לְפָתַע, הַתְּרַחֵשׁ נֵס אֲדִיר - בְּזִמְנָן שְׁבִיחַ כָּבֵד לֹא הַתְּרַחֵשׁוּ
נְסִים גְּלוּיִים כְּמוֹ בְּזִמְנָן בֵּית רֵאשׁוֹן: הַמְּנוֹרָה הַמְּשִׁיכָה לְבַעַר בְּמִשְׁךָ שְׂמוֹנָה יָמִים!

"הֵינֶס הַזֶּה עוֹרֵר שְׂמֵחָה עֲצוּמָה בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל! הִנֵּה, הַמְּנוֹרָה, שֶׁהִיא עֲדוּת לְהַשְׂרָאת
הַשְּׂכִינָה בְּיִשְׂרָאֵל, שׁוֹב דּוֹלְקֵת! הִיא לֹא כְּבִתָּה! יֵשׁ פֹּה אֵיתוֹת מְשָׁמִים! בְּרוּךְ ה' ה'
שֶׁלֹּא סָלַק אֶת שְׂכִינָתוֹ מִתּוֹכֵנו! וְעַל זֶה מְעִידוֹת נְרוֹת הַחֲנֻכָּה שְׁלָנוּ.

"אָבֵל לֹא מִסְפִּיק רַק לְהַדְלִיק אֶת הַנְּרוֹת. צְרִיךְ לְדַבֵּר עַל הֵינֶס וְעַל מִי שֶׁעָשָׂה
אֶת הֵינֶס. אִם עוֹרְכִים מְסִבֵּת חֲנֻכָּה, אֲסוּר לָנוּ לְשַׁכַּח לְדַבֵּר עַל הֵינֶס. נִכּוֹן שְׂאֲנַחֲנוּ
גַם אוֹכְלִים לְבִיבוֹת וּמְשַׁחֲקִים בְּסִבִּיבוֹן, אָבֵל בּוֹ בְּזִמְנָן אֲסוּר לָנוּ לְשַׁכַּח לְהַזְכִּיר
שׁוֹב וְשׁוֹב אֶת הֵינֶס הַגָּדוֹל שֶׁל חֲנֻכָּה!"

הַבְּנוֹת שׁוֹב הַבִּיטוּ זוּ בְּזוּ. הֵן טָרְחוּ וְעִמְלוּ עַל הַמְּסִבָּה הַמְּדֵהִימָה, אָךְ הֵן שְׂכַחוּ אֶת
הַעֲקָר! מָה נִתֵּן לַעֲשׂוֹת כְּעֵת, כְּשֶׁנּוֹתְרוּ רַק דְּקוֹת סְפּוּרוֹת עַד לְמְסִבָּה?

"אֵל דְּאָגָה בְּנוֹת," אָמְרָה הַמּוֹרֶה. "יֵשׁ לִי מִשְׁהוּ שְׂיַעֲזֵר לָכֵן. הַבְּאֵתִי אֵתִי כְּמוֹת
גְּדוֹלָה שֶׁל עֲלוּנֵי 'תּוֹרַת אַבִּיגָדוֹר לִילְדִים', שְׁעוֹסֵק בְּנִקְדָּה הַזֹּאת בְּדִיּוּק. הִבֵּה נְחָלֵק
אֶת הַעֲלוּן לְכָל הַמְּשִׁתְּפוֹת, וּבִתְיָה - אוֹלֵי אֵת תְּקִרְיָאֵי אֶת הַעֲלוּן בְּרַמְקוֹל, עָבּוֹר
הַבְּנוֹת מֵהַכְּתוֹת הַנְּמוּכּוֹת יוֹתֵר?"

עֵבֶת פִּיפֵי וְחֲנֻכָּה שְׂמֵחָ!

נְשׂוֹב וְנַחְיֵד:

1. אֵילוּ הַכְּנוֹת עָרְכוּ הַבְּנוֹת לְקִרְאָת מְסִבַּת הַחֲנֻכָּה בְּבֵית הַסֵּפֶר?
2. מָה הָיָה הַחֲלֵק הַעֲקָרִי, נְשׂוֹתוֹ שְׂכַחוּ הַבְּנוֹת?